

1. Geef een samenvatting van jouw verhaal.

In hoofdstuk 15 gaat het verhaal over hoe de ik-persoon dingen uit het verleden probeert los te laten die een last voor hem zijn geweest. Dit hoofdstuk gaat veel over thema's zoals diep nadenken over jezelf, leren vergeven, en een manier vinden om vooruit te komen. Door emotionele herinneringen en belangrijke gesprekken terug te halen begint het personage de gebeurtenissen en relaties te accepteren die hij gevormd heeft, maar die hem ook tegenhielden. Aan het einde lijkt de ik-persoon meer duidelijkheid te hebben en neemt een grote beslissing die een keerpunt wordt in zijn groei.

2. Wie is/zijn de hoofdpersoon/hoofdpersonen? Als je er meer hebt, waarom vind je dat er meer hoofdpersonen zijn?

De ik-persoon.

3. De titel van het boek is Dire au revoir. Verklaar die titel aan de hand van jouw verhaal.

De titel Dire au revoir symboliseert thema's van loslaten, transformatie en acceptatie. De ik-persoon in hoofdstuk 15 gaat om met die thema's. Het weerspiegelt de emotionele reizen van afscheid nemen van het verleden, relaties en onvervulde dromen.

4. Wat vind je van het verhaal? Waarom vind je dat?

Ik vond het echt indrukwekkend. Het laat goed zien hoe moeilijk het is om het verleden los te laten, maar ook hoe bevrijdend het kan zijn om vooruit te kijken. Het voelde als een belangrijk moment van persoonlijke groei voor de ik-persoon.

5. Als je zelf een verhaal als dit zou schrijven (met dit thema en met deze personen), hoe zou jij het dan hebben laten verlopen en eindigen?

Als ik een verhaal zou schrijven over loslaten, zou ik de ik-persoon niet alleen met zijn verleden confronteren, maar hem letterlijk naar een plek sturen waar hij zijn herinneringen kan "begraven". Stel je voor dat hij door een oud bos wandelt, een plek waar hij vroeger met vrienden speelde, maar waar nu alleen de echo van zijn verleden te horen is. In plaats van simpelweg te zeggen "vaarwel", zou hij een voor een de voorwerpen, foto's en brieven uit zijn verleden in een rivier gooien, de stroom die alles meeneemt. Aan het einde zou de rivier hem letterlijk naar een nieuwe horizon leiden, waar hij een frisse start kan maken.

6. Is het een moeilijk verhaal? Waarom?

Het verhaal zou moeilijk zijn voor iemand die niet veel psychologische romans leest omdat het gaat over diepe thema's zoals verlies, pijn en het moeilijk proces

van loslaten. De hoofdpersoon moet emotionele strijd doormaken en confronteert zichzelf met herinneringen die hij liever zou vergeten.

7. In de aanhef hierboven staat dat de tekst soms raak geformuleerd is en soms humoristisch. Ben je het daarmee eens vanuit jouw verhaal? Waarom?

Ja, ik ben het ermee eens. Het verhaal heeft momenten die serieus en raak zijn, maar ook humoristische stukjes die de sfeer verlichten. Deze afwisseling maakt het verhaal realistischer en houdt de lezer geïnteresseerd, omdat het leven zelf ook niet altijd alleen maar serieus is.

Lea

1. Geef een samenvatting van jouw verhaal.

Het hoofdstuk gaat over Dennis. Dennis leeft volledig in het heden. Voor hem bestaat alleen het nu, elke seconde stroomt door zonder stil te staan. Hij weigert te denken aan het verleden of te speculeren over de toekomst. Zijn leven draait om beweging en momenten, zonder onderbrekingen of reflecties. Dennis is architect en heeft een passie voor bruggen – symbolen van verbinding. Hij bewondert de brug van 25 april in Lissabon, geïnspireerd door de Golden Gate Bridge, en associeert deze met zijn eigen kleine geluk: het ontwerpen van een brug voor een universiteit, een doorgang die toegang biedt tot een nieuwe wereld.

Dennis wacht. Alles in zijn leven lijkt te eindigen met die gedachte: "Ik wacht." Deze houding weerspiegelt zijn innerlijke stilte en voortdurende afwachting van wat komen gaat. Hij werd geboren op vrijdag de 13e en zag daar nooit een betekenis in. Cijfers zoals 13 en 7 spelen echter een rol in zijn leven, net als zijn jeugd en voetbalcarrière.

Zijn opvoeding was onorthodox. Geboren als een premature baby, werd Dennis vooral grootgebracht door zijn grootvader, want zijn vader was afwezig.

Wanneer hij geconfronteerd wordt met het nieuws van een tragisch ongeluk, blijft Dennis reageren in zijn typische stijl: in het moment, zonder interpunctie, zonder het volledig te bevatten. Hij wacht – op het heden, op antwoorden, op een volgende stap.

Dennis leeft in een "zwevende" toestand, in een andere dimensie, altijd in beweging. Voor hem verdwijnen gebeurtenissen niet; alles speelt zich nu af, in een voortdurende stroom van tijd. Het verleden negeert hij volledig, en de toekomst blijft onzeker. Voor Dennis is het heden alles wat telt.

2. Wie is/zijn de hoofdpersoon/hoofdpersonen?

De hoofdpersoon is Dennis, hij is ook de enige. Dennis is een man die volledig in het heden leeft. Hij weigert het verleden te erkennen en maakt zich niet druk om de toekomst. Als architect, gefascineerd door bruggen, ziet hij deze als symbolen van verbinding en overgang. Zijn leven draait om wachten en beweging, zonder vast te lopen in herinneringen of verwachtingen. Dennis' jeugd was turbulent, met een afwezige vader en een opvoeding door zijn grootvader, maar dit lijkt hem niet te raken. Zelfs bij tragisch nieuws blijft hij vasthouden aan zijn filosofie: alles speelt zich af in het nu.

3. De titel van het boek is *Dire au revoir*. Verklaar die titel aan de hand van jouw verhaal.

De titel *Dire au revoir* betekend: Afscheid nemen en het weerspiegelt Denis' onvermogen om het verleden te erkennen of de toekomst te omarmen. Voor hem bestaat alleen het heden, waardoor afscheid nooit definitief voelt. Toch toont het tragische nieuws dat hij ontvangt dat loslaten onvermijdelijk is, zelfs in zijn voortdurende stroom van tijd.

4. Wat vind je van het verhaal? Waarom vind je dat?

Ik vind het een heel verwarrend verhaal, op het begin snapte ik er niks van. Dat hij alleen in het heden praat vond ik een beetje apart maar later in het verhaal wordt het een uitgelegd. Toen Dennis over hemzelf praatte snapte ik het, niet volledig maar tenminste meer dan in het begin. Toen ik het aan het vertalen was verliet mijn brein maar hoofd. Overal vond ik het wel vreemd.

5. Als je zelf een verhaal als dit zou schrijven (met dit thema en met deze personen), hoe zou jij het dan hebben laten verlopen en eindigen?

Persoonlijk denk ik niet eens dat ik dit soort verhaal kan schrijven, ik kreeg een brainfreeze toen ik het ging vertalen. Wat gaat er wel gebeuren als ik het zelf moet schrijven. Ik zou het laten verlopen. Denis zou op de brug staan die hij zelf heeft ontworpen, omringd door het groen van het bos. De zon gaat onder. Hij kijkt naar het water onder hem, dat blijft stromen. Zijn gedachten zijn stil. Plots voelt hij een lichte windvlaag. Hij sluit zijn ogen en hoort in de verte de stemmen van mensen die de brug oversteken. Ze lachen, praten, en hun geluid vervaagt langzaam. Denis opent zijn ogen en kijkt naar hen met een kleine glimlach op zijn gezicht. Hij voelt voor het eerst iets uit zijn jeugd, zijn grootvader die hem leerde hoe belangrijk het is om dingen te delen. Maar Denis schudt het snel van zich af. Hij draait zich om en loopt de brug af, het bos in.

6. Is het een moeilijk verhaal? Waarom?

Het is 100% een moeilijk verhaal zoals ik al heb gezegd snapte ik er aan het begin niks van, later werd het wel wat duidelijker. Maar het "ik praat alleen in het heden en de "ik wacht" vond ik ingewikkeld om te begrijpen.

7. In de aanhef hierboven staat dat de tekst soms raak geformuleerd is en soms humoristisch. Ben je het daarmee eens vanuit jouw verhaal? Waarom?

Ik vond het niet grappig nee, "Ik spreek alleen in de toekomst" WAT IS DAAR GRAPPIG AAN. Ik snap het niet dus nee ik vond het niet grappig en zoals je al kunt raden vond ik het een apart verhaaltje.